jinak zkoumati jest znalci na místě podnik takový, načež zavede se a provede řízení vyzývací.

3. Při komisionelním projednávání, k němuž mají být účastníci přizváni a slyšeni s námitkami svými, pracovati jest předkem k tomu, aby po dobrém uklizeny byly učiněné námitky a aby docíleno bylo shody mezi účastníky, zvlášť pokud jde o nároky na odškodnění; nelze-li dohodnutí zjednati, nastoupiti má řízení vyvlastňovací.

4. Když bylo skončeno potřebné vyhledávání, má politický úřad rozhodnouti o přípustnosti, způsobu a podmínkách podniku, o nezbytnosti a míře služebnosti nebo postoupení pozemků; udělí-li se povolení, nutno stanoviti lhůtu, do které musí být převoz dokonán, jinak že zaniká oprávnění k němu.

VI. Předpisy bezpečnostní policie při převozech vydány byly nařízením min. ze dne 16. října 1876 č. 126 ř. z. a ze dne 25. července 1889 č. 122 ř. z. (Viz též čl. Expropriace v právu vodním a §§ 77 až 100 zák. vod.).

## Přibalení zboží.

I. Přibalení je kupecká zvyklosť v tom spočívající, že zasílatel zboží z ochoty ke kupci přibalí ke zboží mu prodanému a zasýlanému i jiné cizí zboží, jež se kupci od třetích osob zasílá, by tím výlohy dovozu zmenšil, pokud se týče výlohy ohledně zboží přibaleného mu ušetřil. Jest otázka, je-li přibalení zboží obchodem ve smyslu čl. 272 obch z. ad 3, pokud se týče obchodem ve smyslu čl. 274 obch. z. K této otázce sluší záporně odpověděti, poněvadž přibalení je služba z ochoty, za kterou se záplata ani nežádá ani nepovoluje, je to služba, která bezplatně se prokazuje. Takové úkony ochoty nejsou však obchody a rovněž nenáleží k provozování živnosti obchodní a to tím méně, poněvadž přibalené zboží je zpravidla zcela jiné zboží, než které zasílatel adresátu dopravuje a nelze proto tvrditi, že přibalení zboží náleží ku provozování živnosti zasílatelovy. Byť i sledovaly takovéto úkony ochoty jisté zájmy obchodní, zejmena by udržely přátelské styky s odběrateli, jest přece moment bezplatnosti rozhodným a nelze již vzhledem k tomu o obchodu mluviti (rozh. ze dne 20. února 1889 č. 1842., časop. »Jur. Bl. z 23. června 1889). Přes to nicméně je zasílatel povinen při přibalení zboží šetřiti péče řádného kupce. Náklady spojené s přibalením nese patrně adresát a nikoliv zasílatel, poněvadž třeba za to míti, že nechtěl zasílatel přibalením vzíti na se ještě obtížnější břemena (§ 915 o. z. o.) a poněvadž dle obchodních zvyklostí adresát v tomto případě všecky náklady přibalení má sám nésti (čl. 351 obch. z.).

Nebezpečí přibalení nese příjemce, leč by prokázal, že zasílatel nešetřil při tom péče řádného kupce.

Nebezpečí dopravy nese příjemce, leč by bylo bývalo něco jiného umluveno (čl. 344 a 345 obch. z.).

II. Dle důchodkového trestního zákona je

1. přibalení zboží, jež podléhá clu vývoznímu aneb jehož vývoz je zakázán, k zásilce zboží, jež byla k průvozu celním územím ohlášena aneb k vývozu z celního území pod úředním závěrem poukázána, důchodkovým přestupkem podloudnictví (§ 194 důch· tr. z.).

2. Zkrácením důchodku je, přibalí-li se psaní neb jiný předmět poštovnímu poplatku podléhající k takovým psaním, balíčkům neb ku zboží

dovoznímu, jež požívají úplného neb částečného osvobození od poplatku poštovního (§ 423, 2 ad e).

3. Připojení písemného sdělení ke křížové zásilce nebo vložky, jež není dovoleno přijmouti do křižové zásilky, je rovněž zkrácením důchodku (výn. m. fin. ze dne 17. prosince 1852 č. 45938—1481 a výn. m. fin. ze dne 13. srpna 1858 č. 36647—792 č. 38 ř. z.).

V případech v odst. 2 a 3 je trestem desateronásobný neb dvacetinásobný obnos toho obnosu, jenž státnímu důchodu byl odňat aneb bylo nebezpečí, že odňat bude; jsou-li zde přitěžující okolnosti, může býti trest zvýšen až na třicetinásobný obnos zmíněného obnosu (§ 429 tr. z. důch.).

## Příbuzenství.

I. Pojem.

Příbuzenství jest společenství mezi dvěma nebo více osobami založené plozením a narozením. Příbuzenstvím zakládají se poměry, které jsou zřídlem vzájemných práv a povinností. Občanský zákoník označuje příbuzenstvím spojení, pokud se týká, právní a mravní vztahy mezi prarodiči a jich potomky. Tento poměr mezi ascendenty a descendenty nazývá se též rodinou.

II. Rozdělení.

1. Příbuzenství, resp příbuzní dělí se předkem na předky (ascendenty) a potomky (descendenty) t. j. ony osoby, které pocházejí od sebe (jedna od druhé) a to ascendenti v linii vzestupující, descendenti v linii sestupující (linea superior a linea inferior).

2. Výraz linie přímá (linea recta) značí ony příbuzné, které pochází samy od sebe, kdežto linie pobočná (linea transversa sc. obliqua) značí příbuzenství pobočné, při které osoby odvozují původ svůj od kohosi třetího.

3. Příbuzenství pobočné dělí se opět na plnokrevné a polokrevné, bilaterales a unilaterales, podle toho, mají-li oba rodiče (otce i matku) společné nebo jenom některého z nich (otce nebo matku).

V případu tomto zváni jsou příbuzní »nevlastními sourozenci« a slovou »consanguinei«, mají-li společného otce, »uterini,« mají-li společnou matku.

4. Další, nyní nepraktické rozdělení jest příbuzenství agnátské a kognátské podle toho, založeno-li praotcem či pramáteří.

5. Blízké a vzdálenější příbuzenství, podle toho, jsou-li příbuzní se svými prarodiči v nejbližším stupni nebo v linii vzdálenější.

6. Stejné a nestejné příbuzenství podle toho, má-li každá linie stejné stupně (děti sourozenců), či nestejné stupně (k. př. synovci a strýc).

7. Manželské a nemanželské příbuzenství.

8. Duchovní příbuzenství (které ovšem zná jen právo církevní, nikoli náš obč. zák.), cognatio spiritualis, zakládá se u katolíků křtem a biřmováním a činí zákaz manželství mezi kmotrem a křtěnkou.

9. Přirozené příbuzenství spočívá na pohlavním společenství a vzniká právě plozením, kdežto přijetí dítka za vlastní (adopce) jest příbuzenstvím umělým.

10. Konečně činí se rozdíl mezi příbuzenstvím v užším a širším slova smyslu. Příbuzenstvím v širším slova smyslu jest švagrovství (affinitas), jakož i poměr mezi pěstounem a pěstěncem.

III. Právní účinky příbuzenství.

Příbuzenství jest do jistého stupně překážkou manželství (§§ 65 a 125 o. o. z.). Zvláště z právního poměru mezi manželskými dětmi a rodiči